

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. H. K.**, L. X., K. – Š., IČO: X., zast. I. V. K., L. X., K. – Š., proti žalovanej **JUDr. I. S.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu K. I. s.r.o. v konkurze, H. X., 040 01 K., o určenie pravosti pohľadávky vo výške 11 860 Sk, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v K. č. k. 9Cb/787/2000-148 zo dňa 21. septembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v K. č. k. 9Cb/787/2000-148 zo dňa 21. septembra 2006 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v K. určil, že pohľadávka I. H. K vo výške 11 860 Sk, uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v K. pod sp. zn. 2K 249/98 na majetok úpadcu K. I. s.r.o. K., je oprávnená.

V odôvodnení sa konštatuje, že z vykonaného dokazovania súd zistil, že sa jedná o pohľadávku vyplývajúcu z daňových dokladov – faktúr vystavených žalobcom č. 980816 a č. 980817. Faktúrou č. 980816 zo dňa 2.8.1998 boli vyúčtované administratívne práce za mesiac júl 1998 v sume 9660 Sk. Súd skúmal, či predmetné práce boli žalobkyňou vykonané pre úpadcu. Z protokolu č. j. 69/320/68706/99 zo 6.12.1999 vyhotovenom Daňovým úradom K. II o vykonaní daňovej kontroly v čase od 1.2. do 4.12.1999, z vystaveného pokladničného bloku č. 704 vystaveným úpadcom dňa

31.12.1996, z výdavkového pokladničného bloku zo dňa 18.7.19987 mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a úpadcom bol dohodnutý výkon administratívnych a sekretárskych prác za cenu 9660 Sk mesačne, a že žalobkyňa práce vykonávala v r. 1996 a 1997 a tieto práce úpadca žalobkyni uhradil.

Súd mal za preukázané, že aj v roku 1998 žalobkyňa sekretárske práce vykonávala pre úpadcu. Žalobkyňa predložila výrobné príkazy svedčiace o tom, že nimi pridelaťovala pracovníkom úpadcu práce, a to v júli, auguste, septembri 1998, t.j. aj po vyhlásení konkurzu. Jednalo sa o výrobné príkazy č. 236/98, 237/98, 258b/98, ktoré žalobkyňa podpísala za úpadcu. Žalobkyňa bola oprávnená vykonávať predmetné práce v zmysle živnostenského listu ev. č. Ž.-X. reg.č. X. zo dňa 20.9.1994.

Na základe uvedených dôkazov súd dospel k záveru, že žalobkyňa fakturované práce vykonávala na základe ústnej dohody za cenu 9660 Sk, a preto podľa § 546 ods. 1 OBZ vznikla úpadcovi povinnosť zaplatiť uvedenú sumu. Pohľadávka vyúčtovaná faktúrou č. 980817 na sumu 2200 Sk predstavuje dodávku paliet, ktoré žalobkyňa dodávala asi 3 roky. Palety boli pre výkon prác úpadcu nevyhnutné. Splnenie dodávky žalobkyňa preukazovala dodacím listom z 2.8.1998. Žalobkyňa nepredložila dôkaz o tom, že kedy a akým spôsobom nadobudla palety do svojho vlastníctva. Za podstatné súd však považoval skutočnosť, že pri výrobnej činnosti úpadcu sú nevyhnutné a žalovaná neuviedla žiaden dôkaz na preukázanie, že predmetné palety boli dodané inou osobou, než žalobkyňou, resp., že úhradu týchto paliet si v konkurznom konaní uplatnil iný veriteľ. Preto úpadca podľa § 447 OBZ bol povinný uhradiť ich cenu. Súd preto považoval uplatnenú pohľadávku za oprávnenú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie. Poukazuje na to, že súd vychádzal len z tvrdení žalobkyne, bez toho, aby vykonal dokazovanie, či v protokole č. 696/320/68706/99 tam uvedené faktúry (č. 960501, 960601, 960801, 961002, 961001) boli faktúrami, ktoré vystavila žalobkyňa. Navrhla súdu predložiť H. knihu úpadcu za rok 1996, z ktorej by sa zistilo, že sa nejedná o predmetné faktúry. V účtovníctve, ktoré úpadca odovzdal správcovi konkurznej podstaty sa žiaden pokladničný doklad č. 704 nenachádzal. Žalovaná je toho názoru, že doklady pokladničné, ako aj faktúry boli vyhotovené dodatočne. Účtovný doklad o úhrade sumy 67 620 Sk sa v účtovníctve úpadcu

taktiež nenachádzal a je toho názoru, že bol dodatočne vyhotovený. Zvlášť poukazuje na podanie z 13.10.2005, ktoré súd absolútne nevyhodnotil a závery uvedené v audítorskej správe vôbec neuviedol. Napriek tomu, že audítorka skonštatovala nedostatky v účtovníctve úpadcu s tým, že nie je možné hodnoverným spôsobom preukázať jednotlivé záväzky a pohľadávky. Sú sporné práve transakcie vykonané tesne pred vyhlásením konkurzu, týkajúce sa práve žalobkyne. Súd opomenul, že žalobkyňa je živnostníčkou, a zároveň bola spoločníčkou úpadcu. Predložené výrobné príkazy s jej podpisom ešte neznamenajú, že práce ako administratívna sila aj skutočne vykonávala pre úpadcu. Nie je vylúčené, že žalobkyňa niektoré príkazy podpísala alebo viedla jednanie z titulu spoločníčky úpadcu. Konateľ úpadcu I. K. (manžel žalobkyne) si riadne nesplnil povinnosť podľa § 17 ZKV a neodovzdal správcovi konkurznej podstaty všetky potrebné doklady (účtovné), vrátane účtovných kníh. Pokiaľ, čo sa týka dodávky paliet, tak dodací list bol vystavený jeden deň pred vyhlásením konkurzu. V objekte sa nenachádzali žiadne palety. Žalobkyňa nepreukázala, odkiaľ palety mala, kto potvrdil ich prevzatie, a kedy a komu ich vyfakturovala. Súd nemal preukázané, že palety boli potrebné a či ich v minulosti spoločnosť nakupovala a od koho.

Žalobkyňa nepreukázala opodstatnenosť uplatnenej pohľadávky, a preto navrhuje zmeniť napadnuté rozhodnutie a žalobu zamietnuť.

Žalobkyňa navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V spore dostatočne preukázala opodstatnenosť uplatnenej pohľadávky a tvrdenia žalovanej sú účelové a neopierajú sa o žiaden hodnoverný dôkaz.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., a zistil, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Predmetom sporu je žalobkyňou uplatnené právo v zmysle § 23 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. v znení zmien (ďalej ZKV), podľa ktorého konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môže uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti

pohľadávky príslušný správny orgán. O poradi popretej pohľadávky rozhodne vždy súd. Žalobkyňa si prihláškou zo dňa 1.10.1998 prihlásila svoju pohľadávku voči úpadcovi K.-I. s.r.o. K. vo výške 11 860 Sk. Správkyňa konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní dňa 11.9.2000 prihlásenú pohľadávku v celom rozsahu poprela. Veriteľ je povinný uviesť skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá a osvedčiť existenciu nároku (§ 20 ZKV). Uplatnená pohľadávka predstavuje neuhradenie faktúry č. 98/0817 a faktúry č. 98/0816 zo dňa 2.8.1998, ktorými veriteľ vyúčtoval úpadcovi kúpnu cenu za dodávku paliet v sume 2200 Sk a sumu 9660 Sk – mzdu za administratívne a sekretárske práce za mesiac júl 1998.

Prvostupňový súd mal za preukázané, že žalobkyňa vykonávala pre úpadcu administratívne práce na základe ústnej dohody v roku 1996 a 1997, a to z doloženého protokolu č. 696/320/68706/99 zo dňa 6.12.1999, z výdavkového pokladničného bloku č. 704 zo dňa 31.12.1996, výdavkového pokladničného bloku zo dňa 18.7.1997. Jedná sa o nepriame dôkazy, ktoré sa netýkajú rozhodného obdobia – vyúčtovanej mzdy za mesiac júl 1998. Z obsahu doložených dôkazov nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, čo bolo obsahom tam uvedených faktúr, že boli vystavené žalobkyňou, a že uvedená suma 57 960 Sk a suma 67 620 Sk (čl. 33a, 33b) sa týkala zrealizovaných administratívnych prác pre úpadcu. Taktiež nie je možné dospieť k záveru, že medzi sporovými stranami bola dohodnutá mesačná mzda 9660 Sk za výkon administratívnych a sekretárskych prác, ako aj rozsah prác. Žalovaný doložené doklady považoval za dodatočne vystavené, nevierohodné, keďže sa v účtovnej dokumentácii vôbec nenachádzali a vedenie účtovníctva spoločnosti ku dňu vstupu do konkurzu bolo neúplné a postupy účtovníctva neboli v súlade s právnymi predpismi, čo konštatovala aj audítorská správa (čl. 84). Predložené výrobné príkazy (čl. 128 – 133) podpísané žalobkyňou nie sú nepochybným dôkazom o tom, že práce ako administratívna sila aj skutočne vykonávala. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobkyňa bola spoločníčkou spoločnosti K. I. s.r.o. K. (úpadcu) a mala ako spoločníčka možnosť podieľať sa na činnosti spoločnosti, resp. vystaviť výrobné príkazy, ako aj možnosť k prístupu k účtovným dokladom.

Prvostupňový súd nevykonal žiadne dokazovanie ohľadne zistenia splnenia dodávky paliet a oprávnenosti vyúčtovania kúpnej ceny v sume 2200 Sk. Z dodacieho

listu (čl. 15) vystaveného dňa 2.8.1998 – 1 deň pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu (3.8.1998), nevyplýva, či došlo k splneniu dodávky, kto dodávku prevzal za úpadcu, komu bola vystavená faktúra s lehotou splatnosti 16.8.1998 doručená, keďže žalovaný prevzatie nepotvrdil a dodací list č. 980802 sa v účtovníctve úpadcu nenachádzal. V spise nie je doložený žiadny doklad o tom, že by aj v minulosti bola žalobkyňa výhradným dodávateľom paliet, ktoré by boli nevyhnutné pre výrobnú činnosť úpadcu.

Napriek tomu, že žalovaný žiadal preskúmať vierohodnosť doložených dokladov ohľadne ich časového vystavenia, vzhľadom na ich absenciu v účtovnej dokumentácii, prvostupňový súd v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie a vychádzal len z tvrdení žalobkyne ohľadne vykonania prác a splnenia dodávky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto podľa § 220 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie a vec podľa § 220 ods. 3 O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 15. marca 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: